

Baykuşun Unutulan Doğum Günü

Ebru Mina TOMURCUK

Baykuşun Unutulan Doğum Günü

Ebru Mina TOMURCUK

Fısıldayan Orman'ın kalbinde, uzun ağaçların gökyüzüne uzandığı yerde, yumuşak kahverengi ve krem tüyleri olan küçük bir baykuş yaşıyordu. Kocaman altın kehribar gözleri ikiz güneşler gibi parıldardı ve üzerinde minik palamut düğmeli, yosun yeşili bir şal vardı. Her sabah ormanı yumuşak bir 'huu' sesiyle selamlardı. Bugün özel bir gündü: doğum günüydü! Püsküllü kulak tüylerini kabarttı ve arkadaşlarının ona iyi bir gün dilemesini bekledi.

Ama sabah sessizce geçti. Tavşan, kırmızı puantiyeli önlüğü dalgalanarak, bir sepet meyveyle hızla yanından geçti ve sohbet etmek için durmadı. Kirpi, mavi boyun bağıyla, minik bir çantayı sıkıca tutarak yanından geçti ve sadece el salladı. Fare, sarı parti şapkasıyla tek kelime etmeden koşup gitti. Baykuşun içi burkuldu. 'Unuttular,' diye fısıldadı ve kanatları aşağı sarktı. Şalını sıkıca sardı ve dalında tek başına oturdu.

Bütün gün baykuş üzgün ve sessizdi. Güneşin yükselişini ve batışını izledi, ama yine de kimse 'Doğum günün kutlu olsun' demeye gelmedi. Kocaman altın gözleri buğulandı. Bir çalının arkasından bakan tavşanı, fenerle parmak uçlarında yürüyen kirpiyi ya da yüksek sesle tezahürat yapmayı çalışan fareyi fark etmedi. 'Belki sadece meşguldürler,' diye düşündü, ama bu işe yaramadı. Küçük kıvrık gagası aşağı döndü ve derin, yalnız bir iç çekti.

Bu arada, sıcacık bir oyuk ağacın içinde arkadaşlar gizli planlarla kaynaşıyordu. Tavşan, uzun kulakları heyecanla seğirerek, meyveleri yapraklı bir tabağa dizdi. Kirpi, dikenli sırtı ağaç kabuğuna sürtünerek dallara minik fenerler astı. Fare 'Sürpriz!' diye bağırmayı çalıştı ve yanlışlıkla bir balonu patlattı. 'Şşt!' diye tısladı tavşan. 'Bizi duyacak!' Hızla çalıştılar, gökyüzüne göz attılar. Alacakaranlık yaklaşıyordu ve her şey kusursuz olmalıydı.

Hâlâ habersiz olan baykuş, sessiz bir yürüyüşe çıkmaya karar verdi. Yosun yeşili şalını sıkıca sarmış, daldan dala atladı. Tavşanın yuvasının yanından geçti ve kimseyi görmedi. Kirpinin inine baktı ve boş olduğunu gördü. 'Gerçekten unuttular,' diye mırıldandı ve yanağından tek bir damla yaş yuvarlandı. Bir mantarın arkasına saklanan, minik bir mum tutan ve sırrı sakladığı için kendini çok kötü hisseden fareyi görmedi.

Utangaç ve düşünceli olan kirpi, baykuşun sarkan kanatlarını uzaktan fark etti. İçini bir endişe kapladı. 'Belki ona söylemeliyiz,' diye fısıldadı tavşana. Ama tavşan başını salladı. 'Bu bir sürpriz! Şimdi bozamayız.' Kirpi iç çekti ve fener çantasını sıkıca tuttu. Arkadaşını rahatlatmak istedi ama sürprizin buna deęeceęini biliyordu. Sadece baykuşun çok fazla üzölmemesini umuyordu.

Güneş batmaya başlarken baykuş alçak bir dalda oturdu, altın gözleri yere dikilmişti. Fare, kocaman yuvarlak kulakları seğirerek yanına koştu. 'Neden bu kadar üzgünsün?' diye ciyaktadı. Baykuş başını çevirdi. 'Kimse doğum günümü hatırlamadı,' dedi yumuşak bir sesle. Farenin gözleri kocaman açıldı. 'Ah! Yani—' Durdu, sırrı hatırladı. 'Benimle gel,' dedi bunun yerine. 'Görmen gereken bir şey var.' Baykuş tereddüt etti, sonra peşinden gitti.

Fare, baykuşu alacakaranlık ormanın içinden geçirdi. Ateş böcekleri minik yıldızlar gibi yanıp sönüyordu. Baykuşun şalı yürürken hışırdadı, kalbi ağır ama meraklıydı. 'Nereye gidiyoruz?' diye sordu. Fare sadece gülümsedi ve ileriye işaret etti. Ağaçların arasından sıcak bir ışık titredi. Baykuşun kocaman gözleri açıldı. 'O da ne?' diye fısıldadı. Fare kıkırdadı. 'Göreceksin!' Yaklaştılar ve ışık daha da parladı.

İşıltılı fenerlerle sarılmış dalları olan görkemli, yaşlı bir ağaca vardılar. Meyveler yapraklı bir masada mücevher gibi parıldıyordu. Ortada, üzeri palamut ve kremayla süslenmiş güzel bir pasta duruyordu. Baykuş nefesini tuttu. 'Aman Tanrım!' diye fısıldadı. Kanatları şaşkınlıkla titredi. Sonra ağacın arkasından bütün arkadaşları fırladı. 'Doğum günün kutlu olsun!' diye bağırdılar. Tavşan meyve sepetini salladı, kirpi bir feneri yukarı kaldırdı ve fare minik bir boru çaldı.

Baykuşun gözleri mutluluk gözyaşlarıyla doldu. 'Unutmamışsınız!' diye haykırdı. Tavşan ona sarıldı. 'Asla unutamayız! Bütün gün plan yapıyorduk.' Kirpi utangaçça başını salladı. 'Sürpriz olmasını istedik.' Fare ekledi: 'Ama meşgul olduğumuzu sana söylemeliydik. Üzgün hissettiğin için üzgünüm.' Baykuş gülümsedi. 'Ben de size nasıl hissettiğimi söylemeliydim,' dedi. 'Umursamadığınızı düşündüm.' Arkadaşları etrafında toplandı.

'Duygular hakkında konuşmak yardımcı olur,' dedi fare bilgece. 'Üzgünsen, sadece söyle.' Baykuş başını salladı. 'Söyleyeceğim,' diye söz verdi. 'Ve sizden şüphe ettiğim için üzgünüm.' Tavşan meyve suyu doldurdu ve kirpi son feneri yaktı. 'Şimdi parti zamanı!' diye tezahürat yaptı fare. Baykuşun sarkan kanatları yükseldi ve sevinçle 'huu' dedi. Ağaç sıcaklık ve kahkahalarla parladı. Bu, yaşadığı en mutlu doğum günüydü.

Yıldızlar çıkana kadar oyunlar oynadılar ve hikâyeler anlattılar. Baykuş şalını giydi ve kendini sıcacık ve sevilmiş hissetti. Tavşan komik bir dans yaptı, kirpi komik bir şaka anlattı ve fare ciyak ciyak bir şarkı söyledi. Baykuş o kadar çok güldü ki altın gözleri parıldadı. 'Teşekkür ederim arkadaşlar,' dedi. 'Bu şimdije kadarki en iyi sürpriz.' Hepsi tezahürat yaptı ve fener ışığı altında pasta yedi, birlikte sıcacık ve mutlu hissettiler.

Parti yavaşlarken baykuş her bir arkadaşına sarıldı. 'Bugün önemli bir şey öğrendim,' dedi. 'Duygularımız hakkında konuştuğumuzda yanlış anlamalar kaybolur.' Tavşan başını salladı. 'Ve bir sürpriz planlıyorsak bunu her zaman birbirimize söylemeliyiz!' Herkes güldü. Kirpi ona saklaması için minik bir fener verdi. 'Bu geceyi hatırlaman için,' dedi. Baykuşun kalbi doldu. Arkadaşlarının ona gerçekten değer verdiğini biliyordu.

Arkadaşlar ısıltılı fenerlerin altında birlikte oturdular, hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar. Baykuş her birine baktı: puantiyeli önlüğüyle tavşan, mavi boyun bağıyla kirpi, parti şapkasıyla fare. 'Sizlere sahip olduğum için çok şanslıyım,' dedi. Hepsi gülümsedi. 'Biz de sana sahip olduğumuz için şanslıyız,' dedi fare. 'Doğum günün kutlu olsun, baykuş!' Tekrar tezahürat yaptılar ve orman sevinçle yankılandı.

Sonunda baykuş esnedi, kocaman gözleri uykulu oldu. 'Yatma zamanı,' dedi. Arkadaşları yolu aydınlatmak için fenerler taşıyarak onu evine götürdüler. 'En güzel doğum günü için teşekkür ederim,' dedi. 'Ve bana sesimi yükseltmeyi öğrettiğiniz için.' İyi geceler dileyerek sarıldılar. Baykuş yuvasına kıvrıldı, yosun yeşili şalı etrafına sarılmıştı. Sıcacık ve mutlu hissetti, kalbi sevgiyle doluydu.

O günden sonra baykuş her zaman duygularını paylaştı ve arkadaşları da öyle yaptı. Konuşmanın ve dinlemenin arkadaşlıkları güçlü tuttuğunu öğrendiler. Orman nezaket ve kahkahalarla doldu. Ve her yıl baykuşun doğum gününü fenerler, meyveler ve pastayla kutladılar. Ama baykuş o ilk sürprizi asla unutmadı ve her zaman hatırladı: üzgün hissediyorsan, sesini yükselt. Arkadaşların sandığından çok daha fazla değer veriyor.